

Scene, men det har været dets Styrke at have dem samlede i een Bygning, saa de i mangfoldige Tilfælde har kunnet støtte og supplere hinanden ved Opførelsen af store Dramaer med Musik og Dans, ved Forestillinger, sammensatte af Skuespil og Opera eller Skuespil og Ballet, ved at kunne benytte Skuespillere i opera comique og Operister i Skuespillet, ikke at tale om den opdragende og udviklende Indflydelse af Kunstarterne paa hinanden, idet Skuespillerne fik deres musikalske og plastiske Sans udviklet ved den tætte Samvirken med Opera og Ballet, og omvendt Operister og Dansere fik dramatisk Paa-virkning og Sans for naturlig Menneskelighed i deres Kunst fra Skuespillet. Jeg haaber derfor, at de tre Kunstarter trods Adskillelsen, der er nødvendig, faar Lov at blive sammen under fælles Tag, idet Planen om Dobbeltscenen paa den gamle Grund bliver til Virkelighed."

Jeg har den Hovedindvending mod det her foreliggende Projekt, at det er meget for dyrt, og det baade med Hensyn til de Bygninger, der skal opføres, og med Hensyn til Driften i Fremtiden. Jeg tror ikke, at de Beregninger, som den højtærede Minister støtter sig til i saa Henseende, vil vise sig at holde Stik med Hensyn til de aarlige Udgifter. Herom vil jeg sige, som Sofus Høgsbro i sin Tid sagde, da man i Rigsdagen behandlede Forslaget om Opførelse af det Teater, der nu ligger paa Kongens Nytorv. Da man behandlede Loven af 1870, der hjemlede Ret til Opførelse af dette Teater, sagde Høgsbro bl. a.: „Det eneste sikre, det er Udgiften“.

De Beregninger, som den højtærede Minister har gjort med Hensyn til Forholdet mellem Indtægter og Udgifter, tror jeg ikke vil holde Stik. Det er ikke ganske rigtigt af Ministeren at gaa ud fra det sidste Teateraars Indtægt, thi det er jo et Teateraar, vi ikke har haft Mage til nogen Sinde tidligere, idet der har været saa megen Velstand mellem det teatersøgende Publikum, at det neppe kan paa-regnes, at saadanne Forhold vil fortsættes i Fremtiden. I saa Henseende tror jeg, Ministerens Beregninger hviler paa et forkert Grundlag. Her er Grund, forekommer det mig, til at pege paa, at hans Beregning af Operaens aftenlige Gennemsnitsindtægt til 6 000 Kr. uden Tvivl er alt for høj. Bilagene til Lovforslaget oplyser, at Operaens Gennemsnitsindtægt i 1917—18 har været 4 718 Kr. pr. Aften. Dette Beløb forhøjer Ministeren altsaa

med 12—1 300 Kr. pr. Aften uden at tage i Betragtning, at den sidste Sæson paa Grund af den store Pengerigelighed har været unormal, og uden at regne med, at Operaen hidtil kun har givet 2—3 Forestillinger om Ugen, medens den, hvis Casino-Projektet blev gennemført, skulde give 7 Forestillinger om Ugen. Det forekommer mig for sangvinsk at tro paa, at denne aftenlige Gennemsnitsindtægt paa 6 000 Kr. virkelig vil kunne naas. De Beregninger, der foreligger med Hensyn til den aarlige Indtægt og Udgift, er skitserede paa et saa løst Grundlag, at man ikke kan bygge noget derpaa. Man har sine Tvivl, og saadanne har Ministeren ogsaa, og dem har han vist derved, at han stiller i Udsigt, at formodentlig vil man naa dertil, at man om nogle Aar maa fuldstændig udskille Opera og Ballet fra Forbindelsen med Staten — i hvert Fald ikke mere drive dem under Staten — og overgive dem til Privatdrift.

Paa den anden Side erkender Venstre, at den nuværende Tilstand kan man ikke forsvare at bibeholde, der maa gøres et alvorligt Forsøg paa at tilvejebringe en Forandring, saaledes at man kan komme ind i nogenlunde normale Forhold uden at anvende saa store Kapitaler, som her er Tale om.

Venstre agter i dette Spørgsmaal ikke at indtage et negativt Standpunkt, men vil indtage et positivt Standpunkt og er villigt til loyal Forhandling med de andre Partier om at tilvejebringe en Ordning ved det kongelige Teater, som man anser for at være forsvarlig. Vi er bestemte Modstandere af Casino-Projektet. Det er min Mening, at det maa opgives og opgives straks. Det kan ikke nytte noget at fortsætte Forhandlingen derom. Men vi er villige til at arbejde paa Muligheden af at indføre en Dobbeltscene, naar derved de nødvendige Kræfter kan forenes, og man kan indrette sig paa en forsvarlig Maade, saaledes at de tre Kunstarter bevares under samme Tag og under samme Ledelse. Vi anser det for ufornuddent at anvende 1 800 000 Kr. paa at omforme og omdanne den nuværende Scene paa det kongelige Teater; vi mener, at disse 1 800 000 Kr. bør spares. Saaledes som Teatret nu er indrettet, egner det sig baade for Opera og Ballet, og der er ingen Anledning til at gøre de gennemgribende Forandringer, som er bragte i Forslag. For øvrigt tror jeg, det vil medføre meget store Udgifter, hvis man begynder paa at rive ned paa det indre af det nuværende Teater, paa Skuespilplads og Tilskuerplads. Og